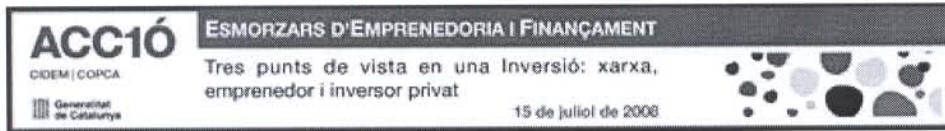

català castellano

PAI Món cameral [Hemeroteca](#) [Contacte](#)

buscar

- [Portada](#)
- [Missions](#)
- [Galeria empresarial](#)
- [Opinió](#)
- [Agenda](#)
- [Tendències](#)

Missions

“L’Índia d’avui no és la de Teresa de Calcuta”

08-07-2008

Ion de la Riva, l'ambaixador d'Espanya a l'Índia, va visitar Catalunya el mes passat. I durant la seva estada va intervenir davant un grup d'empresaris a la Cambra de Sabadell per ajudar a donar una visió més ajustada a la realitat del que és l'Índia avui dia.

El primer que va reconèixer De la Riva va ser que aquest país es manté, encara ara, a l'ombra del dinamisme de la Xina, i que això "amaga" una realitat que val la pena conèixer. Això sí, a diferència de la Xina, on moltes empreses catalanes o espanyoles van arribar tard, a l'Índia aquesta situació encara es pot evitar, perquè l'Índia ha estat la que ha arribat tard a trobar les reformes i el creixement sostingut.

L'ambaixador va assenyalar que alguns dels sectors més atractius per a les empreses catalanes podrien ser l'agroalimentari, automoció, serveis i infraestructures. En d'altres, com és l'acer o les TIC, els indis ens duen un cert avantatge, va apuntar De la Riva.

El més interessant de la seva exposició va ser la voluntat de desfer tòpics, de deixar clar que l'Índia ja no és el país de Gandhi, de la mare Teresa de Calcuta o de la Fundació Vicenç Ferrer. O dit d'una altra manera, davant d'aquesta imatge i aquesta realitat, n'hi ha una altra de molt més canviant, dinàmica i desconeguda que presenta nombroses oportunitats de negoci.

Aquest "elefant que s'ha posat dret", a diferència de la Xina, és un país totalment estable, amb institucions plenament democràtiques i que està molt interessat a atraure inversió per continuar la tasca de modernització que s'hi va iniciar a primers dels noranta amb el Govern de Rao i el ministre d'Economia del qual, Manmohan Singh, és el primer ministre actual.

De la Riva va qualificar els indis d'arrogants, d'orgullosos de la seva cultura. Una cultura, d'altra banda, acumulativa, que és capaç d'assimilar les influències estrangeres, sense ensurts ni grans revolucions. Això els ha convertit en persones molt pragmàtiques i alhora els ha dotat d'un gust per la complexitat ("per què cal fer les coses senzilles si es poden fer complicades").

L'ambaixador va apuntar que les empreses espanyoles haurien de pensar, ja que és un país extens,